

Частина 2: Довідкова інформація

1. Запитання, які часто ставлять стосовно Конвенції про права дитини

Про що вона?

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини — це міжнародна угода про права людини, яка регулює права молоді. Вона була прийнята під час Генеральної асамблеї ООН у 1989 році. Конвенція складається із 41 статті про права молодих людей, однієї статті про обізнаність та освіту суспільства та дванадцяти статей стосовно того, як здійснюється моніторинг, ратифікація та введення Конвенції в дію. Конвенція про права дитини була прийнята більшою кількістю країн, ніж будь-яка інша міжнародна угода про права людини. До грудня 2008 року Конвенцію підписали та ратифікували 193 країни.

Хто така дитина відповідно до Конвенції про права дитини?

Коли представники ООН вживають термін «дитина», вони мають на увазі всіх молодих людей віком до 18 років, за винятком тих випадків, коли вік повноліття (тобто вік, у якому закон визнає особу дорослою) досягається раніше. Про це повідомляє нам перша стаття Конвенції.

Яким чином працює Конвенція?

Конвенція не є національним законом. Однак принципи Конвенції повинні відображатися в національному законодавстві, у політичній діяльності та програмах різних держав. Держави-учасниці також повинні надавати регулярні звіти Організації Об'єднаних Націй щодо їхнього прогресу в імplementації Конвенції. Система звітування змушує держави дійсно поважати права молодих людей.

Чи має значення Конвенція ООН про права дитини в нашому житті?

Ратифікуючи Конвенцію, уряди зобов'язуються поважати права людей віком до 18 років, дозволяти їм брати участь у прийнятті рішень, які впливають на них, забезпечувати своє виживання та захищатися від шкоди. У Статті 4 говориться про те, що уряди повинні забезпечувати дотримання економічних, соціальних та культурних прав «у максимальному обсягу, у якому це дозволяють наявні у них ресурси». Тільки коли ми знаємо, про що йдеться в Конвенції, ми можемо працювати над підтримкою її положень, щоб гарантувати, що ці права стануть правилами, які визначають, як саме поводитися з молодими людьми.

2. Права дітей — частина процесу захисту прав людини

Конвенція про права дитини історично є інструментом забезпечення прав людини, який отримав найбільше схвалення в усьому світі. Вона була ратифікована усіма країнами (окрім двох), тим самим наблизивши дітей та їх права до центру зусиль, спрямованих на встановлення всеосяжної імplementації прав людини. З ратифікацією цього інструмента, національні уряди зобов'язалися захищати та гарантувати права дітей. Одночасно вони оголосили про своє бажання узяти на себе відповідальність перед міжнародною спільнотою.

Конвенція про права дитини побудована на різноманітних культурних традиціях та правових системах. Вона є загально узгодженим набором зобов'язань та стандартів. Вона прописує —

без дискримінації у будь-якій формі — основні права людини, які мають діти в усьому світі:

- право на існування;
- право на розвиток свого потенціалу повною мірою;
- право на захист від насильства, експлуатації та шкідливих речовин;
- право на участь у сімейному, культурному або соціальному житті повною мірою.

Кожне право, прописане в Конвенції, є невід'ємним від людської гідності та гармонічного розвитку кожної дитини. Конвенція захищає права дітей, установлюючи стандарти в охороні здоров'я, освіті, а також юридичному, громадському та соціальному захисті. Ці стандарти є орієнтирами, відповідно до яких мож-